

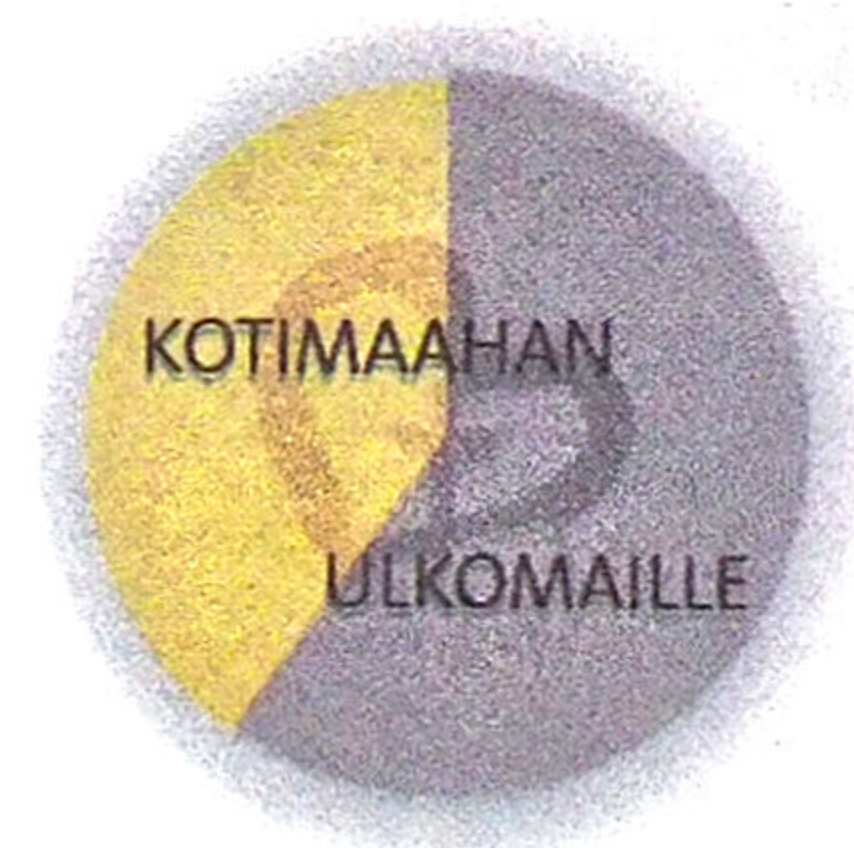
YHTEISVASTUU 1998

Auta.

Se auttaa

Vuoden 1998 yhteisvastuu-keräys vetoaa "Auta. Se auttaa". Pääosassa ovat tänä vuonna nuoret, jotka ovat keräyksen avunsaajia sekä kotimaassa että ulkomailla. Keräys käynnistyy sunnuntaina 1. helmikuuta ja kestää huhtikuun loppuun. Yhteisvastuu-keräyksen avaa perinteisen tapaan sen suojeleja, tasavallan presidentti Martti Ahtisaari sunnuntaina 1. helmikuuta.

Yhteisvastuun tuotosta 60 prosenttia suunnataan ulkomaanapuun. Kotimaista hätää lievitetään 40 prosentilla tuotosta.

0700-1-1998
25 mk/puh. + ppm

Jos listakerääjä ei tule ovelle Yhteisvastuu-keräykseen voi nyt osallistua myös puhelimitse soittamalla numeroon 0700-1-1998. Hinta on 25 markkaa puhelulta.

NIMISUOSIKIT

Viime vuonna kastettujen porilaislasten suosikkeja olivat mm. Laura, Jenna, Santeri ja Jesse. Lapsia syntyi yli 800.

SIVU 2

TÄHTIVIERAITA

Helmikuussa Porissa on musiikkitarjontaa gospelista musiikkidraamaan, yhteislauluista ja vanhasta musiikista urkukonserttiin.

SIVU 3

KIRKKOPÄIVÄT

Kirkkopäivät ja Kirkon Nuorisopäivät ovat Porissa toukokuussa 1999. Suurtapahtumien valmistelut käynnistyvät kaikille avoimella ideariihellä.

SIVU 3

MERIMIESKIRKKO

Timo Simppula on pappi, joka seilaa työkseen matkustajalautoilla. Merimieskirkkopiiirit tukevat tätäkin toimintaa.

SIVU 8

PÄÄKIRJOITUS 31.01.1998

Eläköön messu

Tampereella oli ylläolevalla teemalla varsin mittava ja hienosti järjestetty tapahtuma uuden kirkkokäsikirjaesityksen merkeissä. Paikalla oli noin puolet toistatuhatta pääasiassa innostunutta seurakuntien luottamushenkilöä ja työntekijää.

Tapahtumassa saatiin hienoja kokemuksia jumalanpalvelus uudistuksen mukaisista messusävelmistä, rukouksista ja syväisiä tietoja jumalanpalveluksen ja uudistuksen perusteista. Uskon, että Tampereella mukana olleet innostuivat asiasta lisää.

Yksi kuitenkin sieltä jäi mielestäni puuttamaan. Selkeitä perusteluita kritiikkiä ei kuulunut juuri ollenkaan - ja kuitenkin monissa kohdissa uudistusesityksestä on lausuttu epäileviäkin kannanottoja. Ehkä Tampereen kaltaisessa konferenssissa siihen ei ollut aihettakaan tai ehkä aikapula aiheutti myönteisemmän arvionnin vähyteen - keskusteluun jäi monessa tilanteessa todella lyhyeksi.

Seurakunnat antavat 20,2. mennessä lausuntoensa esityksiä. Nyt on siis aika vaikuttaa ja tuoda esiin kaikenlaiset mielipiteet. Yksityisissä keskusteluissa käsikirjakomitean jäsenet suorastaan kehittivät tuloon esiin sekä myönteiset että kielteiset kokemukset ja mielipiteet.

Uusi käsikirja otetaan käyttöön ehkä adventtina 2000 ja on käytössä useamman kymmenen vuotta - ne päättämme myös seuraavan sukupolven jumalanpalveluksesta nyt!

Yhden selkeän kriittisen arvionnin esitti Kirkon Ulkomaanavun johtaja Tapio Saranava esittäessään, että jumalanpalveluselämä ei saa irtautua jonkinlaiseksi pyhäksi näytelmäksi, joka vaikkakin hyvin valmisteltuna ei elä ihmisten arkitodellisuudessa. Eli jumalanpalveluksen asiat ja ihmisen elämä eivät voi hänen mukaansa olla irrallisia toisistaan.

Tämä näkökulma on kirkon elämässä tietyssä mielessä näkyvillä näin tammi-helmikuun vaihteessa, kun esillä on yhteisvakuutuskeräys. Uusi testamentti puhuu järjellisestä jumalanpalveluksesta kehoittaen ottamaan osaa toisen ihmisen kärsimykseen, hätään, sairauteen ja vankeuteen. Yhteen nämä asiat siis kuuluvat - alttari kutsuu saamaan ja jakamaan Jumalan hyvyksiä.

Yhtä asiaa olen jo pitkään miettinyt. Vierastan sana messu - en teologista perusteista käsin - vaan siksi, että nykysuomessa on matkailumessuja, venemessuja, kierrätsmessuja ja kuntouilumessuja. Inflaatio on iskenyt sanaan messu, mahtaneeko sen palauttaminen alkuperäiseen tarkoitukseen onnistua.

Ehdotan yksinkertaisesti sanaa jumalanpalvelus siihen käyttöön, johon sana messu on tarkoitettu. Sana-, nuoris-, perhe- jne. jumalanpalvelukset, joissa ei vietä ehtoollista, erotettaisiin ao. etuliitteellä aina ehtoollisen sisältävistä jumalanpalveluksista.

Kari Erkkola

IKKUNAPENKKI

Keskustelu kannattaa aina

Avioeroja on viime vuonna ollut Porissa edellisvuosiin verrattuna poikkeuksellisen vähän. Vuonna 1997 erosi 154 paria. Luvussa on selvä lasku, sillä vuonna 1996 eronneita paria oli 214. Varsinaisen huippuvuosi erojen määrän suhteen oli 1989, jolloin 256 avioliittoa päättyi eroon.

Erojen määrän laskua ei ilmeisesti voida selittää ongelmien vähenemisellä, sillä ainakin Perheasian neuvottelukeskuksesta käytyjen neuvottelujen määrä oli viime vuonna jälleen selvästi kasvanut. Oliko niin, että yhä useammat ovat oivalanneet, että keskustelu kannattaa.

Ulkopuolinen keskusteluapu on paikallaan silloin, kun ongelmia ei onnistuta muuten selvittämään. Avioero on niin iso asia, ettei päätöstä kannata koskaan tehdä kiireessä tai hätköiden. Ero päätöstä ei pitäisi tehdä myöskään vain itsekseen pohtien, vaan asiaa kannattaa harkita yhdessä puolison kanssa, kuten aikanaan avioliiton solmimistakin suunniteltiin.

Aina kannattaa miettiä, onko ero todella paras ratkaisu. Perusteellisesti keskusteltua ja harkittua voidaan välttyä "turhalta" erolta, mikä tarkoittaa sitä, että eroamalla yritetään hakea apua omaan henkikohtaiseen kriisiin. Esimerkiksi sellaisia ongelmia kuin väsymys, pahaan oloa tai yleistä kylläystymistä ei avioero todennäköisesti ratkaise.

Keskustelu ei suinkaan ole myöhäistä myöskään silloin, kun toinen osapuoli on päättänyt, että haluaa erota. On hyvä muistaa, että avioerohakemuksen jättäminen ei vielä merkitse eroa, vaan vähintään puolen vuoden harkinta-ajan alkamista. Viimeistään silloin on ajankohtaista avioliittolain mukainen vapaaehtoinen perheasioiden sovittelu.

Sovittelu ei tarkoita sitä, että avioliitto pyritään pitämään koossa hinnalla millä hyvänsä, vaan sovittelu tarkoitusena on avoimesti pohtia eri vaihtoehtoja. Joskus yhteinen sävel löytyy ja avioliittoa voidaan jatkaa. Jos harkinnan jälkeen päädytään eroon, niin sovittelu voi helpentää vaikeaa tilannetta ja auttaa puolisoita yhdessä huomioimaan lasten tarpeet ja huolehtimaan vanhemmuudesta, sillä äitinä ja isänä oleminen ei päätty avioeroon.

Heikki Kraus
perheneuvoja

Porin seurakuntien väestötilastot 1997 valmistuneet

Avioerojen määrä laski tuntuvasti

Porin seurakuntayhtymän kuudessa paikallis seurakunnassa oli vuodenvaihteessa 65 323 jäsentä. Tilastot koostuvat keskusrekisterin johtaja Yrjö Tala löytää luvuista seurakuntien kannalta myönteisiä seikkoja: kirkosta eronneiden määrä on alhaisin 12 vuoteen, kirkkoon liittyneitä on muutama enemmän kuin kirkosta eronneita. Myös avioerojen määrä on laskenut tuntuvasti.

"Kirkon jäsenyys koetaan hyväksi asiaksi, ja avioliiton ristiriitoja voidaan hoitaa", päättelä Tala.

Porin kuudesta paikallis seurakunnasta väkiluvultaan suurin on Porin Teljä: 22 937 jäsentä (- 40 vuoteen 1996 verrattuna). Keski-Porin jäsenmäärä on 19 823 (+2), Länsi-Porin 12 621 (+147), Pihlavan 7 506 (-133), Ahlaisten 1 303 (-28) ja Reposaaressa 1 133 (-28). Muutaman vuoden jatkunut väkiluvun kasvu kääntyi lasuksi, väki väheni 73 hengellä.

Syntyneiden ja kuolleiden määrässä ei ole tapahtunut olennaisia muutoksia, myös avioliittoja solmittiin edellisvuoden tahtiin.

Reposaarelle viisi lasta

Porin seurakuntien jäseniksi kastettiin viime vuonna 805 pienokaista, tyttöjä 391 ja poikia 414. Porin Teljän sai kotiseurakunnakseen 276, Keski-Porin 242, Länsi-Porin 179 ja Pihlavan 88 lasta. Suurin kasvu kirjattiin Porin Teljään, jossa syntyneiden määrä oli nyt 17 edellisvuotta suurempi. Lapsiluku siis kasvoi, vaikka muuten teljäläisten väki väheni. Kasvuja kirjattiin myös

Keski-Porissa (+9) ja Länsi-Porissa (+7). Pihlavassa pysyttiin samoissa luvuissa (-1).

Ahlaissa syntyi lapsia enemmän kuin aikoihin eli 15. Kymmenvuotiskaudella 1987 - 96 syntyneiden määrä on vaihdellut Ahlaissa kymmenestä seitsemään. Vastaavana ajankasana on Reposaaressa syntyneiden määrä ollut enimmillään 16 ja pienimmillään neljä. Viime vuonna paljasjalkaisia reposaarelaisia syntyi viisi.

Vihillä kävi 350 paria

Häitä juhlitaan nykyisin näyttävästi, "hääboomi" ei kuitenkaan ulotu avioliiton vihittävien lukumäärään asti. Porilaispareja vihittiin viime vuonna 350. Luku on toiseksi pienin keskusrekisterin väestötilastojen 12-vuotijaksolla; vähiten pareja vihittiin vuonna 1995, jolloin avioliiton solmi Porissa 339 paria.

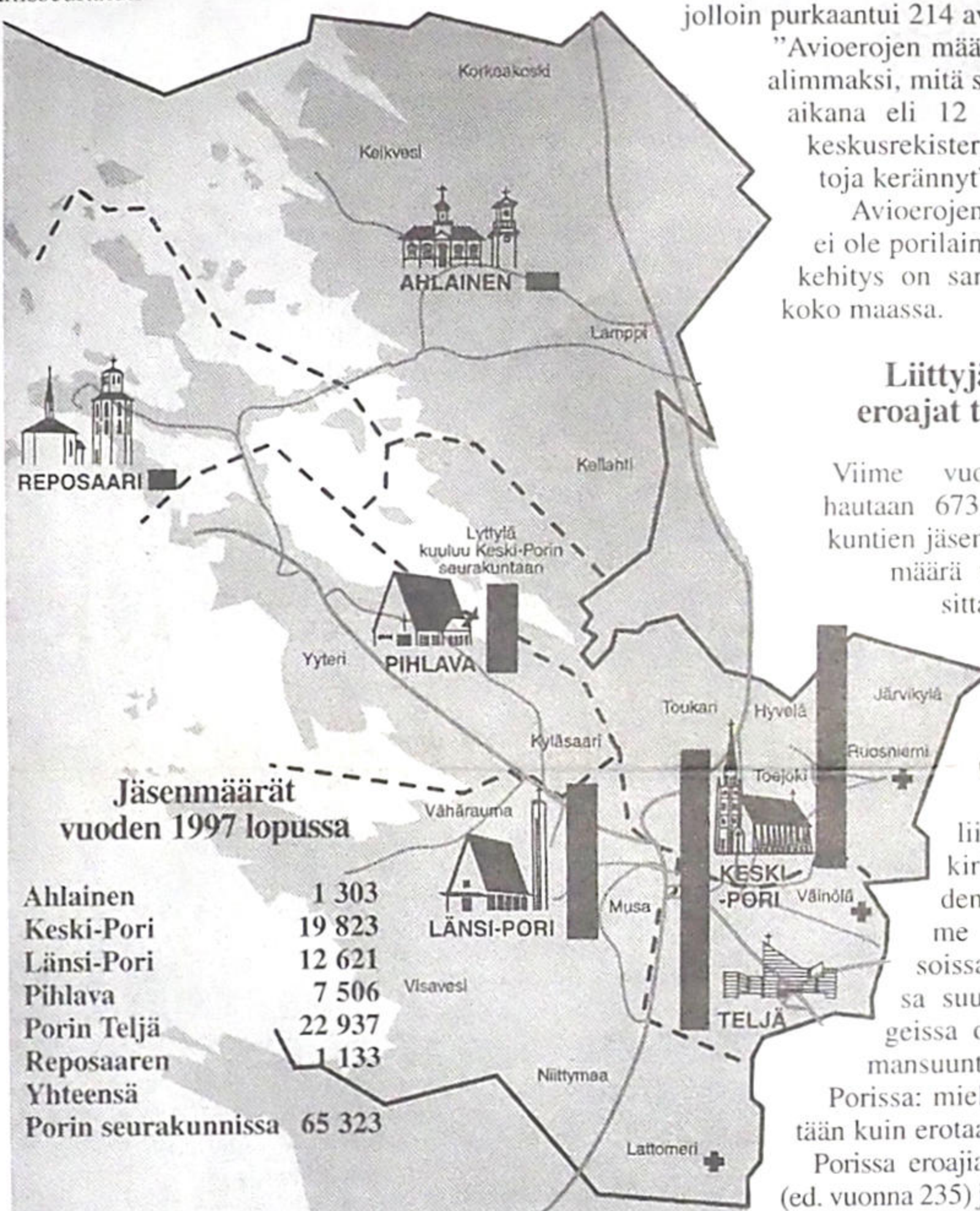
Vieli 1980-luvun puolella vihittiin vuosittain reilusti yli 400 paria. Avioerot vähentyivät tuntuvasti: viime vuonna purettiin 157 liittoa, mikä on 57 vähemmän kuin vuonna 1996, jolloin purkaantui 214 avioliittoa.

"Avioerojen määrä on laskenut alimmaksi, mitä se on ollut sinä aikana eli 12 vuoteen, kun keskusrekisteri on väestötietoja kerännyt", toteaa Tala. Avioerojen väheneminen ei ole porilainen ilmiö, vaan kehitys on samansuuntainen koko maassa.

Liittyjät ja eroajat tasoissa

Viime vuonna saatettiin hautaan 673 Porin seurakuntien jäsentä. Kuolleiden määrä vaihtelee vuosittain aika vähän: vuonna 1996 luku oli 650 ja vuonna 1995 puolestaan 675.

Kirkkoon liittyneiden ja kirkosta eronneiden määrää oli viime vuonna tasossa. Myös muissa suurissa kaupungeissa on kehitys samansuuntainen kuin Porissa: mieluummin liitytään kuin erotaan. Porissa eroajia kirjattiin 172 (ed. vuonna 235) ja kirkkoon liittyneitä 174 (ed. vuonna 190). Porilaisista kuuluu luterilaiseen kirkkoon 85 prosenttia, luku on valtakunnallisen keskiarvon paikkeilla.

Porissa on kuuden luterilaisen seurakunnan yhtymä. Kotiseurakunta määräytyy asuinalueen mukaan. Seurakunnat ovat erikokoisia niin pinta-alaltaan kuin jäsenmäärältäänkin. Erilaisuus näkyy myös toiminnassa.

Nimisusikkeina Laura ja Santeri

Kun viime vuonna kastetut porilaislapset aikanaan aloittavat koulunsa, niin suurin mahdollisuus saada kaima samalle luokalle on Lauralla, Jennalla, Santerilla ja Jessellä.

Lasten ensimmäisen etunimen perusteella lasketussa nimien kirjossa on työille annettu 215 ja pojille 184 eri nimeä. Näistä yhdysnimiä on 51 tytölle ja 14 pojalle.

Tytöiden nimistä kolmannes oli sellaisia, että sen oli saanut kaksi tai useampi. Poikien 184 nimestä vähintään yksi kaima löytyy yli 80 nimelle.

Laura on jo pitkään pitänyt pintansa tyttöjen nimien keskusosikissa. Viime vuonna Porissa sai 16 tyttövaavaa ensimmäiseksi etunimekseen Lauran, Jenna-nimen sai 12 tyttöä. Valtakunnallisessa tilastoissa suosikkikärki on sama, mutta Jenna on ohittanut Lauran.

Muita porilaislyttöjen nimisusikkeja olivat: Emilia (8 tytön ensimmäinen etunimi), Julia (8, lisäksi Juulia 3), Essi (7), Noora (7), Sofia (7), Henna (6), Iida (6, lisäksi Ida 3), Janina (6), Nea (6, lisäksi Nea 3) ja Sara

(6). Viisi kaimaa löytyvät omasta ikäluokastaan Anna, Annika, Emmi, Emma ja Elli.

Tasainen kärki poikien nimisusikeissa

Porilaisista poikavaivoista sai 14 ensimmäiseksi etunimekseen Santerin ja 12 Jessen. Nikoja löytyy 11 (lisäksi yksi Nico), Aleksi ja Riku -nimisiä tästä ikäluokasta löytyy kymmenen kumpakin.

Tasaisina suosikkeina ovat seuraavina: Joonas ja Ville (9), Matias ja Jere (8). Patrik-poikia on seitsemän ja lisäksi vielä yksi Patrick. Samoin viime vuonna kastetuista porilaislapsista löytyy seitsemän Markusta ja yksi Marcus, myös Laureja ja Janea on seitsemän.

Kuusi kertaa on ensimmäisenä etunimenä Arttu, Jaakko, Joona, Tommi ja Tuomas.

Valttereita on viisi (lisäksi yksi Walteri). Janne, Miko, Niklas, Oskari, Teemu ja Tomi ovat kukin viiden lapsen ensimmäisenä etunimenä.

Maria yhdysnimien ykkönen

Maria on yhdysnimien osana kaikissa 12 kertaa. Määrä on suuri, kun kaikkiaan yhdysnimien on viime vuonna saanut 51 tyttöä. Suosiossa ovat myös nimet, joissa osana on joko Sofia (seitsemän kertaa) tai Roosa (neljä kertaa), kuten Anna-Sofia, Roosa-Maria.

Vain 14 poikaa sai yhdysnimien viime vuonna. Kolmessa nimessä osana Jan tai Petteri, kuten Jan-Erik tai Vili-Petteri, sekä kahdessa Matti tai Ville.

Enemmistö nimistä vain yhdellä

Ilman kaimaa ikäluokassaan jää tällä kertaa reippaasti yli puolet lapsista. Vuosikerran nimiharvinaisuuksissa on sekä tuttuja että uudenlaisia nimiä.

Ensimmäisenä etunimenä on viime vuonna kastetuista porilaislapsista vain kerran mm. Ada, Anette, Beea, Heidi, Jessi, Janni, Katri, Kira, Netta, Nuppu, Marjo, Marjaana, Reetta ja Ripsa sekä Aaro, Otte, Eemil, Ernst, Kari, Kim, Paavo, Pectu, Rami, Rainer ja Verner.

AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA

Tulossa piispanvaaleja ja seurakuntavaalit

Luterilaisessa kirkossa on tänä vuonna peräti kolmet kauaskantoiset vaalit. Arkkihiippakunnan uuden piispan virka täytetään kevään aikana. Alkuvuodesta kirkossa on arkkipiispan vaali ja marraskuussa seurakuntavaalit.

Pori uuden piispan aluetta

Vuoden 1998 alussa on tulut voimaan muutokset, jonka mukaan Turun arkkihiippakunnassa on kaksi piispaa, arkkipiispa ja piispa. Toisen piispan virkanimike on arkkihiippakunnan piispa.

Pori kuuluu uuden piispan vastuualueeseen, kuten valtaosa arkkihiippakunnasta. Arkkihiippakunnassa on 95 seurakuntaa, joista arkkipiispan ensisijaiseen vastuualueeseen kuuluu 21 seurakuntaa Turun seudulta, loput ovat arkkihiippakunnan piispan vastuulla.

Uutta piispa valittaessa aloitetaan koevaalilla 4. helmikuuta. Koevaalilla selvitetään piispaehdokkaiden etukäteen kassatettua eli 0,1. Kuukauden tuumausajan jälkeen eli 4. maaliskuuta on piispan vaali.

Arkkihiippakunnan piispan vaalissa äänioikeutettujen määrä on 822 henkilöä. Puolet valitsijoista on pappeja ja puolet maallikkoja.

Varsinaisen vaalin jälkeen tuomiokapituli tekee ehdollepanon. Ensimmäiselle ehdokaslistalle tulee ensin ääniä saanut, toiselle sijalle toiseksi eniten ja kolmannelle sijalle kolmanneksi eniten. Tasavallan presidentti nimittää piispaksi yhden ehdolle pannaista. Uusi piispa vihittiin virkaan Turun tuomiokirkossa helluntaina 31. toukokuuta.

Arkkipiispan vaali on alkusyksystä, sillä arkkipiispa John Vikström on ilmoittanut siirtävänsä eläkkeelle 1.12.1998. Vaalipäivä ei ole vielä määrätty, mutta esivaali toimitetaan elokuun loppupuolella ja vaali syyskuussa.

Seurakuntavaalit syksyllä

Syksyn seurakuntavaaleissa valitaan luottamushenkilöt kirkkovaltuustoihin ja seurakuntaneuvostoihin.

Seurakuntavaalit toimitetaan kirkossa joka neljäs vuosi. Vaalit ovat välittömät, salaiset ja suhteelliset samaan tapaan kuin eduskunta- ja kunnalliset

vaalit. Porissa valitaan jäsenet yhteiseen kirkkovaltuustoon ja paikallisseurakuntien omiin seurakuntaneuvostoihin. Viime seurakuntavaaleissa 1994 äänestysviikkaus oli koko maassa 13 prosenttia. Porissa kävi äänestämässä 4 158 seurakuntalaista eli 8,1 prosenttia äänioikeutetuista.

Vaalijärjestelmää uudistuksia

Kirkolliskokous päätti syysistunnonsa 1997 joukosta seurakuntavaaleja koskevia uudistuksia, joita päästään nyt tuoreeltaan kokeilemaan.

Varsinaiset vaalit ovat joko yksi- tai kaksipäiväiset riippuen seurakunnasta. Vaalit alkavat sunnuntaina 8.11. jumalanpalveluksen jälkeen ja päättyvät joko samana päivänä tai viimeistään maanantaina 9.11. klo 18. Varsinaisten äänestyspaikka on kirkko, mutta lisäksi voi olla muitakin äänestyspaikkoja sen mukaan kuin seurakunnan hallinnossa päätetään.

Ennakkokokous on yhdenmukaisesti kaikissa seurakunnissa 26-30. lokakuuta klo 9-18. Uutuutena syksyn vaaleissa on mahdollisuus äänestää ennakkoon kotona, jos pääsy ää-

nestyspaikalle on vaikeutunut vamman tai sairauden vuoksi.

Lisää nuoria äänioikeutettuja

Seurakuntavaaleissa äänioikeus on kaikilla 18 vuotta täytäneillä kirkon jäsenillä. Äänestysikä määräytyy nyt ensimmäisen vaalipäivän mukaan, kun aiemmin 18 vuotta piti tulla täyteen ennen vaalikauden alkua. Muutos merkitsee äänioikeutettujen määrän kasvamista lähes yhdellä ikäluokalla.

Ehdokkaita asettavat valitsijayhdistykset. Valitsijayhdistyksen perustamiseen riittää 10 äänioikeutettua seurakuntalaista. Valitsijayhdistys saa ottaa listalle ehdokkaita enintään kaksi kertaa niin paljon kuin kirkkovaltuustossa tai seurakuntaneuvostossa on paikkoja.

Ehdokkaiden tulee olla kristillisestä vakaumuksesta tunnettuja seurakunnan konfirmoituja ja äänioikeutettuja jäseniä. Seurakunnan viranhaltija tai päätoiminen työntekijä ei voi olla seurakuntavaaleissa ehdokkaana. Ehdokaslistat on toimitettava seurakuntiin syyskuun loppuun mennessä.

Yhteisvakuutuskeräys alkoi samanlaisesta uskon rohkeudesta. Pienessä Varkauden kaupungissa syntyi tarve auttaa kaikkein köyhimpiä. Elettiin sodan jälkeistä niukkuuden aikaa, mutta silti rakkaus vaati jatkamaan omastaan. Ensimmäiset kerääjät tuskin aavistivat, mitä kaikkea vielä saadaan aikaan.

Mihin sinä pystyt, kun katsot Jeesukseen?

Pirjo Tiira
kirjoittaja on Pihlavan seurakunnan kappalainen

HARTAUUS

Luottamus

Pyhäkolunopettaja näytti lapsille taulua, jossa Jeesus seisoi niityllä paimensauva kädessään "Jeesus-paimen tarvitsee lampaista", opettaja selitti. "Annan teille jokaiselle lampaan, jonka saatte liimata, minne haluatte."

Monet lapset hakivat tarran sijoittamiseen sen joko Jeesuksen jalkojen juureen tai hänen syliinsä. Viimeisenä taulun luo asteli pieni tyttö. Hän liimasi karitsansa keskelle kuvan taustalla siintelevää järven selkää. Opettaja tiedusteli varovasti: "Miksi sinä panit lampaasi noin pahaan paikkaan? Sehän uppoaa sinne!" Tyttönen tapatti aikuista tiukasti silmiin ja nauputti: "Ei se uppoa. Eikö täti näe - sehän katsoo Jeesukseen!"

Lapsi oli asettanut lampaan niin, että se näki Vapahtajan lempeät silmät. Aiemmin keväällä oli puhuttu Pietarista, joka pysyi veden pinnalla, koska luotti Jeesukseen. Katsahtaessaan aaltoihin hän alkoi vajota. Opettaja löysi nyt itsensä Pietarin paikalta.

Kummalle paikalle sinä kuulut? Itse kaipaisin elämäni tuon pikkutyön uskoa. On helpompi tuijottaa aaltoja ja maastua kuin luottaa Jeesukseen.

Kun sain tammikuussa kuunnella italialaisen Sant Egidion vapaaehtoistyönsä edustajaa, opin ilosta ja rohkeudesta, jota totin. Yhteisö sai alkunsa muutamasta lukioleudesta, jotka tahtoivat noudattaa Jeesuksen opetuksia. He pitivät aamuisin ennen koulun alkua pienen rukoushetken ja autoivat vapaa-ajallaan köyhiä. "Meillä oli evankeliumi, köyhät ja ystävyys", hän kertoi. He eivät siis jättäneet uskon toteuttamista maailman pahuutta, vaan lähtivät liikkeelle.

Yhteisvakuutuskeräys alkoi samanlaisesta uskon rohkeudesta. Pienessä Varkauden kaupungissa syntyi tarve auttaa kaikkein köyhimpiä. Elettiin sodan jälkeistä niukkuuden aikaa, mutta silti rakkaus vaati jatkamaan omastaan. Ensimmäiset kerääjät tuskin aavistivat, mitä kaikkea vielä saadaan aikaan.

Mihin sinä pystyt, kun katsot Jeesukseen?

Kirkkopäivävalmistelut alkuun "Porin torilla"

Porissa puhalttaa henki ja elämä - eikä vähiten toukokuussa 1999. Näin uskovat Kirkkopäivien ja Kirkon Nuorisopäivien valmistelijat. Kirkkopäivät ja Kirkon Nuorisopäivät ovat kumpikin valtakunnallisia suurtapahtumia, ja ne järjestetään Porissa samanaikaisesti runsaan vuoden kuluttua 13. - 16.5.1999.

Päivien ohjelma on ideointivaiheessa, ja tähän saumaan haastetaan jokaista kiinnostunutta, niin yhteisöjä, yhdistyksiä kuin yksityisiäkin, rakentamaan tapahtumia tuomalla ideansa Porin torin -ideapöydään. Joka toinen vuosi järjestettävät Kirkkopäivät ovat näköalapaikka kirkkoon ja yhteiskuntaan. Ensimmäiset on järjestetty jo 80 vuotta sitten, viime vuosina päiviä on kehitetty kansanjuhlan suuntaan. Myös Kirkon Nuorisopäivillä on pitkä perinteet. Nuorisopäivät järjestetään joka vuosi eri puolilla Suomea, monipuolisissa ohjelmissa on mm. tempauksia, tapahtumia, jumalanpalveluksia ja teematyöskentelyä.

Porissa tämä tori on lauantaina 7.3. klo 14 -17 Porin kaupungintalossa, Hallitus-

Shakki ja matti Karhukanavalla

Shakki ja matti on neljän ohjelman sarja elämästä ja sen valinnoista. Sarja lähetetään tiistaisin klo 19 alkaen 3. helmikuuta. Ensimmäisessä ohjelmassa "Mihin taidetta tarvitaan" ovat mukana Reposaaressa kirkkoherra, taidemaalari Lauri Räike ja Ulvilan kirkkoherra, kirjallisuudentutkija Kari Mäkinen. Ohjelma uusitaan tiistaina 10.2.

Onko yhteistä hyvää olemassa, kysytään 17.2. Mukana ovat Jämsän kirkkoherra Anssi Joutsenlahti ja Porin seurakuntayhtymän diakonijohdaja Aku Keltto. Ohjelma uusitaan 24.2.

Musiikin kysymyksiin paneutuvat 3.3. musiikkio Jussi Hakulinen ja kasvatustieteen keskuksen johtaja Pertti Hannus. Ohjelma uusitaan 10.3.

Sarjan päätösjaksossa 17.3. pohtii keihäänheittejä Taina Uppa äitinsä markkinointipäällikkö Marja Uppan kanssa, mitä urheilua opettaa elämästä. Ohjelma uusitaan 24.3.

Shakki ja matti -sarja on seurakuntien ja Karhukanavan tuotantoa, toimittajana on pastori Matti Helin Kankaanpäästä.

Tapahtumissa tähtivieraita

Lähiivikiikoina Porissa pääsee tutustumaan mielenkiintoiseen musiikkitarjontaan gospelista musiikkidraamaan, yhteislauluista urkukonserttiin.

Sana soi Teljän kirkossa

Sana soi Teljän kirkossa torstaina 5.2. klo 19. Musiikkipitoisessa illassa puheenvuoron käytti mm. Anne Pohamo. Musiikkipuolen sujumisesta vastaa Liekki-ryhmä, Vesa Vaahtoranta soittaa selloa.

Sana soi -tapahtumia on järjestetty Kauniaisissa Raamattuopistolla, josta Porin tulee Pauli Tuohioja. Tapahtuman suosio on innostanut tuomaan sitä myös seurakuntiin. Teljän seurakunnan puolesta puheenvuoron käyttää Markku Sumiala.

Vanhaa musiikkia

Eestiläinen vanhaa musiikkia esittävä lauluyhte Heinävaiker pitää konsertin Teljän kirkossa sunnuntaina 22.2. klo 19. Kuoro esittää vuosituhannen alun gregoriaanista ja hiukan uudempiä musiikkia.

Urkuvieras Kanadasta

Keski-Porin kirkossa konsertoi sunnuntaina 1.3. klo 19 kanadalainen urkuri Graham Steed.

Graham Steedin ohjelmisto kattaa kaikki urkumusiikin aikakaudet. Hänen ohjelmistossaan esiintyy kuitenkin muita useammin nimi Marcel Dupré. Tämän loistavan ranskalaisen säveltäjän ja urkurin ystävä Steed sai olla neljän vuosi-

kymmenen ajan.

Hän on soittanut satoja urkuresitaaleja kaikissa neljässä maanosassa, tehnyt radionauhauksia ja useita useita levytyksiä. Graham Steedin kolmen levyn kokoelma, jossa hän soittaa Cesar Franckin pääteokset valittiin Stereo Review-lehden kuukauden levyksi lokakuussa 1981.

Safarikuorolla draamakonsertti

Safarikuoro on kerännyt kiitosta vaikuttavalla draamakonsertillaan, joka nähdään ja kuullaan nyt myös Porissa.

Suomen Lähetysseuran Safarikuoro pitää draamakonsertin sunnuntaina 8.2. klo 14 Keski-Porin kirkossa.

30-vuotta toiminut kuoro on tehnyt juhluvuottaan varten draamaa ja musiikkia yhdistävien konserttien "Matkassa". Se kertoo lähetystyöstä neljän eri pienoisnäytelmän muodossa musiikkia unohtamatta. "Matkassa" sai kantaesityksensä ja sen myötä innoituneen vastaantoon viime kesän lähetysjuhilla

Turussa.

Konserttidraaman tekstit ovat koorolaisten kirjoittamia.

Safarikuoro on sekakuoro, johon kuuluu noin 35 eri ammateissa työskentelevää laulajaa eri puolilta Suomea. Safarikuoron "Matkassa" cd-levy ja kasetti sisältää lauluja niin lähetyskentiltä kuin perinteisempään kirkkomusiikkiin aarteista.

Konserttiin myydään ohjelmia lähetystyön hyväksi, hinta 30 mk.

Nuoret pääosassa.

Auta. Se auttaa

Vuoden 1998 Yhteisvastuukeräys vetoaa "Auta. Se auttaa". Pääosassa ovat tänä vuonna nuoret, jotka ovat keräyksen avunsaajia sekä kotimaassa että ulkomailla. Keräys käynnistyy 1. helmikuuta ja kestää huhtikuun loppuun saakka.

Yhteisvastuukeräys on vuosittain järjestettävä kirkon diakonian suurkeräys. Pääasiallisena keräysmuotona on listakeräys, joka tapahtuu ovelta ovelle -keräyksenä.

Porissa listakeräjiä on lähes 200.

Tuoton jako

Keräyksen tuotosta 60 prosenttia menee ulkomaille. Varat ohjataan kehitysmaiden nuorten auttamiseen Kirkon Ulkomaanavun välityksellä.

Kotimaiseen apuun käytetään 40 prosenttia tuotosta. Varoilla tuetaan vaikeuksissa olevien nuorten omaehtoista toimintaa. Nuorten kanssa toimivien järjestöjen kautta annettavaa apua koordinoi Nuorten Akatemia ry. Kotimaan osuudella tuetaan lisäksi Lapuan hiippakunnan Uusi lähimmäisyys-hanketta sekä seurakuntien diakoniaa.

Viime vuonna keräys tuotti 25,4 miljoonaa markkaa. Porissa kerättiin 225 000 markkaa.

Yhteisvastuuta Internetistä

Yhteisvastuukeräyksen Internet-sivuilla on tietoa keräyksestä ja keräyskohteista. Verkossa on myös erityisesti kouluja ajatellen koottu laaja materiaalipaketti. Tiedon lisäksi sivuilla on mahdollisuus tehdä lahjoitus keräyksen tilitte. Yhteisvastuukeräyksen Internet-sivujen osoite on www.yhteisvastuu.fi

Yhteisvastuun keräyspuhelin

Tänä vuonna on mahdollista osallistua Yhteisvastuukeräykseen myös puhelimitse. Valtakunnallinen keräysnumero on 0700-1-1998.

Soiton hinta on 25 markkaa + paikallispuhelunmaksu.

Ilmoittaudu kerääjäksi

Yhteisvastuukeräystä ryhdyttään konserteilla, myyjäisillä ja muilla tempauksilla, mutta edelleen keräyksen tukirunkona ovat keräyslistojen kanssa ovelta ovelle kiertävät vapaaehtoiset.

Keräystä organisoivat diakoniatyöntekijät toivovat listakerääjien joukkoon lisävahvistusta. Suuri apu on jo siinäkin, jos kiertävä Yhteisvastuun asialla esimerkiksi oman talonsa tai rakkautensa oville tai kotikatunsa omakotitaloissa.

Lisätietoja saa seurakuntatoimistoista: Keski-Pori puh. 6238821, Länsi-Pori 6370572.

Pihlavi 6481071, Porin Teljä 6238851, Reposaari 6384023 ja Ahlainen 5486017.

Maissilla on tärkeä sija mosambikilaisten ruokakulttuurissa.

Tien päällä Mosambikissa

Vain pieni kynttilätuikka valaisee Fingon kyläpuotia iltahämyssä. Tiskin takana Luis Manuel Antonio, 26, kirjoittaa asiakkaan ostoksia pieneen vihkoon: saippuaa, sokeria ja säilykkeitä. Hylliltä löytyy myös suolaa, keksejä ja muuta ruokatavaraa sekä kankaita, astioita, lukkoja ja pyörän varaosia.

kylien edustajia, jotka hakemusten perusteella päättävät lainoista. Luis kertoo olevansa hyvin onnellinen saamastaan lainasta. Hän sanoo kuitenkin ajattelevansa, että muillakin alueilla tarvittaisiin samanlaisia lainoja. Kaikilla ihmisillä ei ole vielä tätä mahdollisuutta.

"Mosambik on hyvin suuri maa, ja suuri osa ihmisistä joutui pakene- maan naapurimaihin sodan aikana. Kun he tulivat takaisin aloittaakseen elämänsä uudestaan, oli heidän luota- va kaikki tyhjältä", Luis toteaa.

Kirjoja ja kuokkia

Kauppa sijaitsee tien vieressä. Tie johtaa maakunnan pääkaupunkiin Te- teen, jota sanotaan Mosambikin kuumimmaksi paikaksi. Parhaimmillaan lämpötila voi kohota 50 asteeseen.

Muutaman kilometrin eteenpäin sijaitsevassa kylässä Matias Alfonso pitää pientä leipomoa, joka valmistaa lähitieneen asukkaille vehnäsämpylöitä. Apulainen kuljettaa sämpylöitä pyörällä naapurikyliin.

Matias on osakkaana pienessä kau- passä muutaman muun kanssa. Sämpylät kohoavat pellillä siinä sivussa, kun käydään kauppa. Matias haluaisi leipoa enemmänkin, sillä sämpylöillä on hyvä menekki.

Elämä alkaa uudestaan

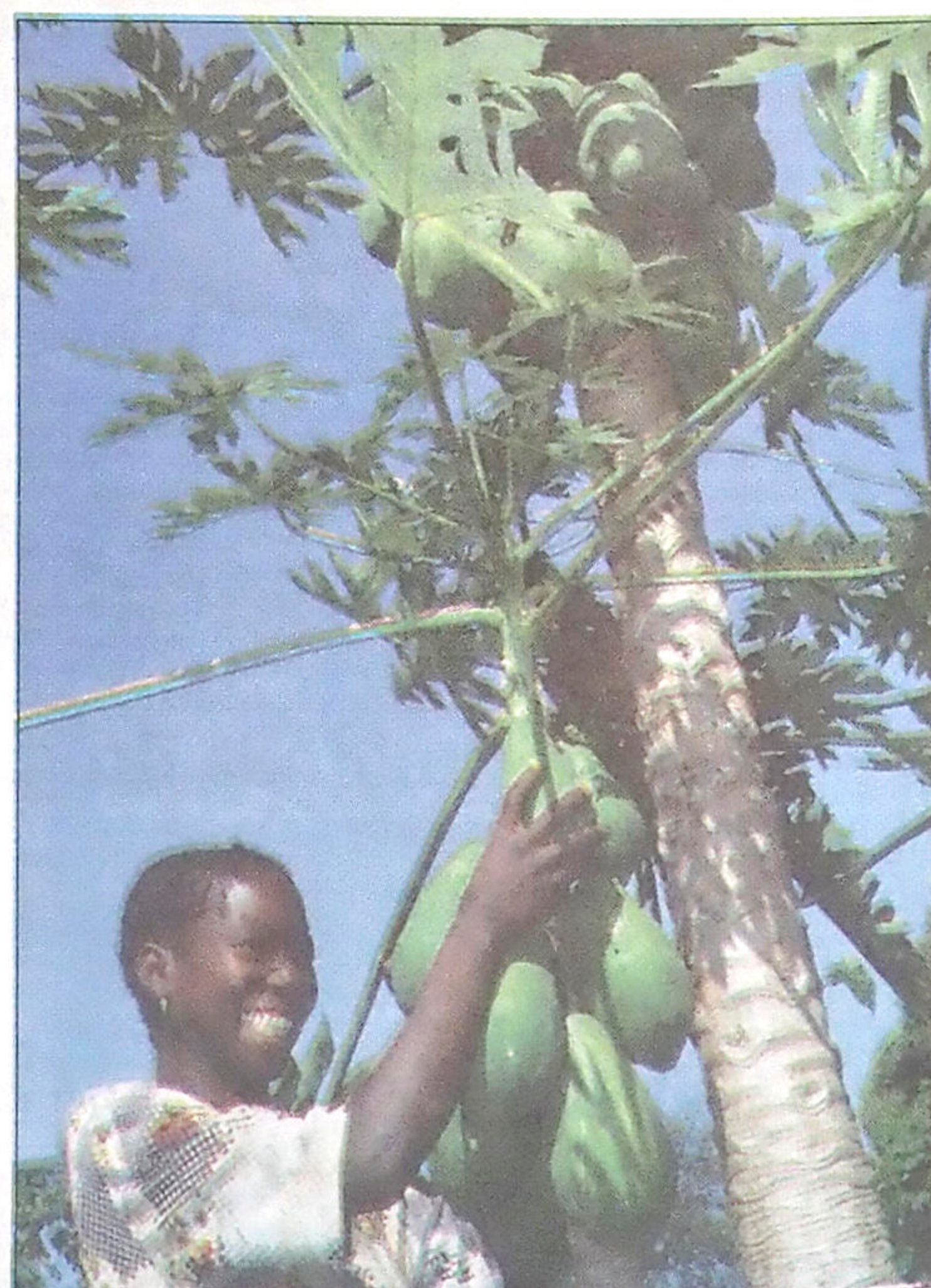
Matias ja Luis ovat molemmat saaneet pienlajan Luterilaiselta maailmanliitolta. Lainakomiteassa istuu eri

Kalelen kylän savimajoissa asuu toistasataa perhettä. Yhdessä majassa asuu Grace Kalima, joka lukee pihamaalla läksyjään. Tänä Grace on saanut kotinsa kirjoja lainaksi. Koulukirjoja ei riitä kaikille, joten oppilaat lainaavat kirjoja vuoronperään.

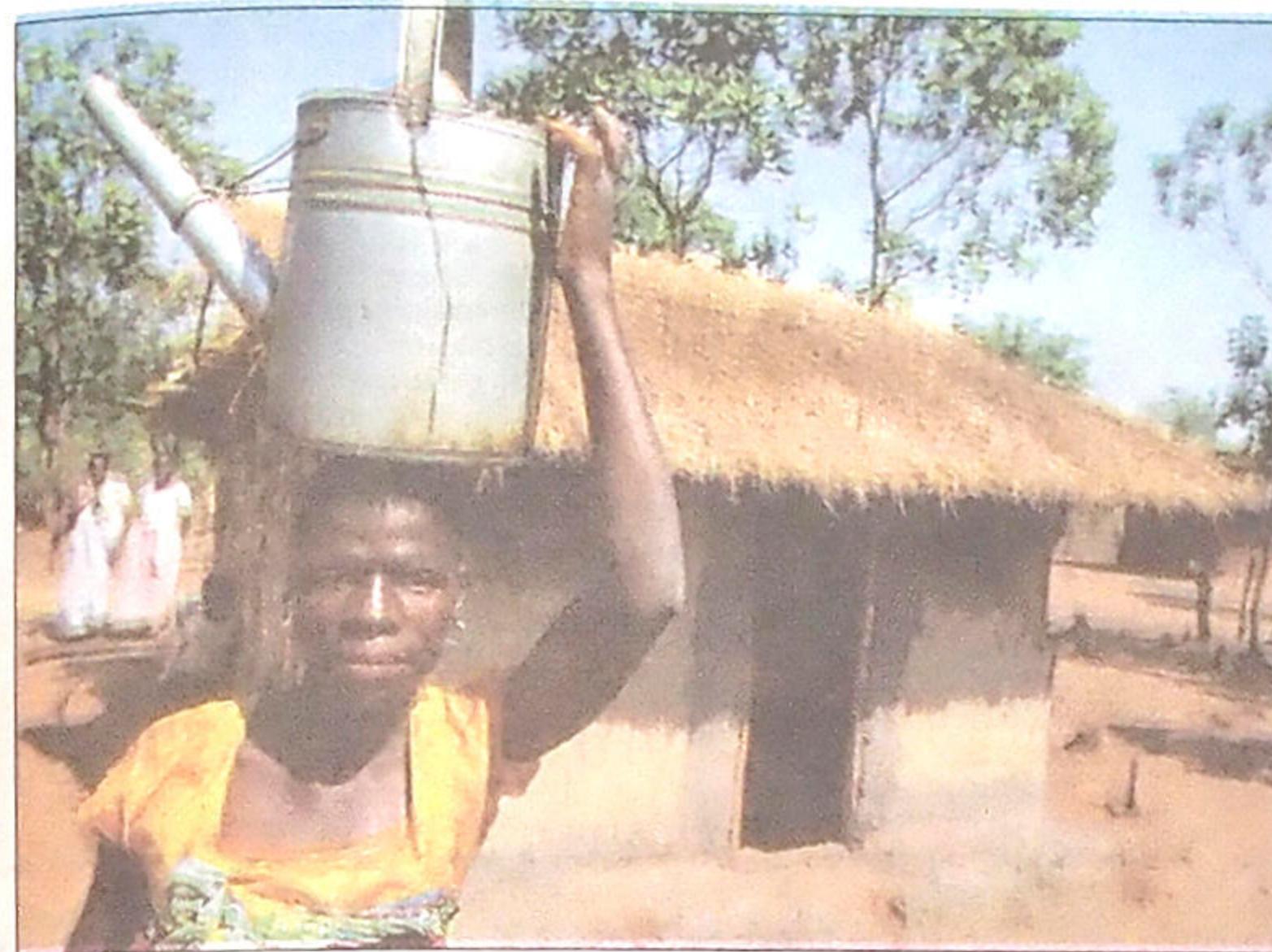
Grace on kuitenkin onnekas, että on päässyt kouluun. Läheskään kaikki halukkaat eivät pääse opintielle, sillä kouluja ja opettajia on liian vähän.

Grace käy vasta kolmatta luokkaa, vaikka on jo seitsemäntoistavuotias. Sodan aikana Grace oli vanhempien pakolaisena Malawissa, jonka rajalle on Kalelesta vain kuitusen- kymmentä kilometriä. Takaisin hän palasi muutama vuosi sitten.

Kalelen koulussa Grace opiskelee portugalia ja matematiikkaa sekä ympäristöoppia ja kansalaistaitoa. Grace puhuu chizewan kieltä, mutta nuori miesopettaja puhuu portugalia.

Papajia ja muut puutarhan antimet mahdollistavat monipuolisen ruokavali- on.

Suuri osa naisten työstä menee veden hankkimiseen.

Vaikka mosambikilaiset ovat kokeneet kovia, jaksavat he silti tanssia ja laulaa.

Vaikeissa kohdissa opettaja yrittää kuitenkin selvittää asioita oppilaiden äidinkielellä, jota hän vasta opettelee.

Gracen luokalla on yhteensä 26 oppi- lasta, joista Gracen lisäksi vain neljä tyttöä. Kirjojen lisäksi koulussa on pu- laa vihkoista ja muista koulutarvikkeis- ta. Kuokillekin löytyisi käyttöä, sillä koulussa harrastetaan myös puutarhan- hoitoa. Oppilaat kasvattavat vihannek- sia, joiden myyntitulot menevät koulun toiminnan tukemiseen.

Papajafarmarilla mallia

Nyt saavumme Chicholomondoon. Jätämme viestin kylään - täällähän ei ole posti- ja puhelinpalveluita. Käymme tapaamassa Tokonea Iseze Banda, 46, joka löytyy kukoistavan vihreiden papajaviljelmien keskeltä.

Tokonea tietää, kuinka papajioita kasvatetaan. Oppinsa hän on hankkinut Etelä-Afrikasta, jonne lähti aikoinaan kaivoksille töihin. Sittemmin hän pääsi puutarhatöihin, missä oppi papajavil- jelyn salat. Omat puunsa hän istutti vii- si vuotta sitten, ja nyt ne tuottavat jo mukavasti satoa.

Puita on 482 - Tokonea tietää ja tun- tee puunsa tarkalleen - joista saa satoa läpi vuoden. Päivässä satoa kertyy 200-300 hedelmää. Papajoiden lisäksi vil- jelmillä kasvaa maissia, kaalia, sipulia ja lehtikasveja. Pääasiassa Tokonea hoitaa viljelmäänsä yksi, mutta silloin tällöin tarvitaan apuvoimia.

Tokonea on myös opettanut muille kiinnostuneille papajoiden viljelyä.

Teksti: Riitta Saarinen
Kuvat: Martti Lintunen

“Kyll’ mää oon sinnuu jo varronnukki!”

Yhteisvastuukeräys on yhteinen asiamme. Kysymys on paljosta muustakin kuin listoille annetusta rahasta. Kyse on myös siitä, mitä pide- tään tärkeänä, millaisia arvoja meille halutaan välittää. Kotimaan keräys- sissä nimenomaan on useasti ennakoitu “tulevia”. Näin tapahtui esimerkiksi ylivelkaantuneita autet- taessa.

Yksi ahkerista kerääjistä Porissa on Eila Blomster, yli 50 vuotta sit- ten Pihlavan rippikoulun käyneenä kotiutunut karjalaistytty. Keräys- alueenaan hänellä on Uusitalontien alkupää, “seitsemän rappua sekä omakotitaloja”, kuten hän tottu- neesti alueensa ynnää.

Kerääminen ei ole ihan pieni hom- ma, mutta kokeneelle kiertäjälle on kertynyt vähän ikälisiä. Enää ei tar- vitse nimittää ihan joka oven takan kolkutella, sillä joskus tutut ihmiset tuovat muuten asioidessaan lahjoit- tustensa kerääjän kotiin asti. Tai ra- ha sujutetaan käteen liukumäessä, kuten saattoi käydä niihin aikoihin, kun hän hoiti pojan tyttäriä.

“Eris tietty herrasmies antaa oman yhteisvastuunsa etukä- teen keräysajan lähestyessä. Hän pysähtyy kohteliaasti ja kaivaa lom- pakkonsa esiin sanoen, että jos hän vaikka keräyksen aikaan sattuisi olemaan tyttärensä luona Turussa”, kertoo Eila Blomster.

Yli 15 vuotta listan kanssa kulke- neeseen luotetaan. Hän korostaa kuitenkin, että ei ollenkaan ole van- hin alueensa noin 30:sta vapaaeh- toisesta ovelta ovelle kiertävästä. Joukossa on 20 vuottakin ahkerasti mukana työskennelleitä.

Lähimmäistyötä

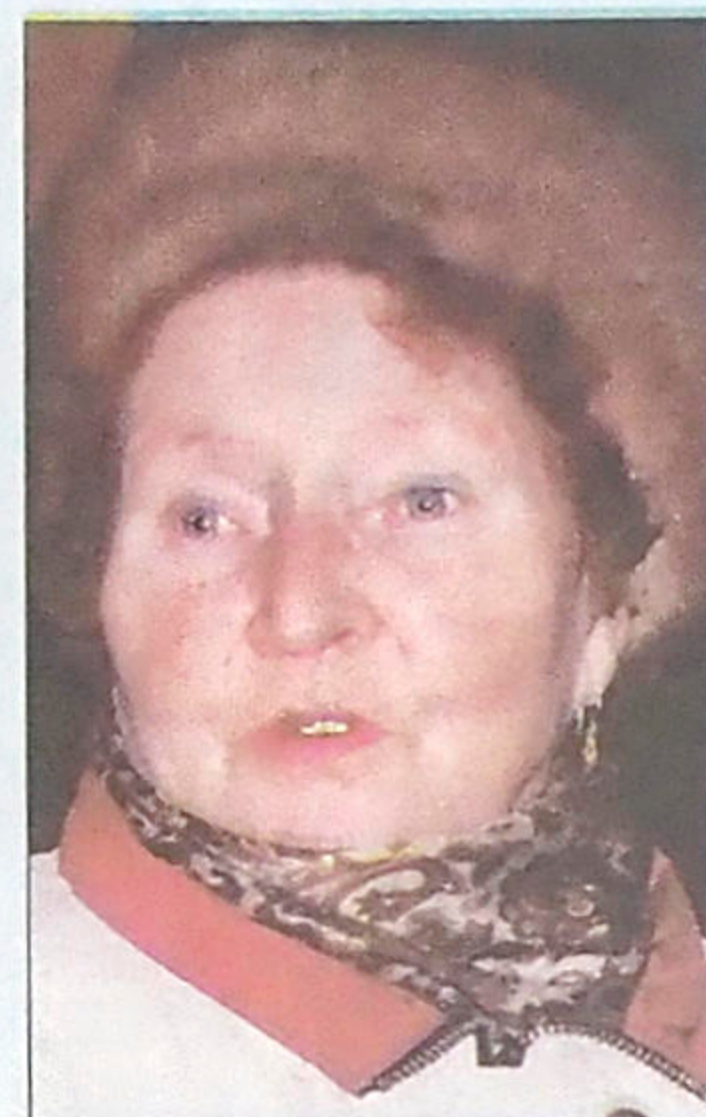
Yhteisvastuun kerääjälle ihmiset uskovat joskus omiakin huoliaan. He kertovat perheasioistaan sekä vaikkapa lastenlapsistaan. “Listan kanssa kulkiessani teen samalla myös lähimmäistyötä”, uskoa Eila Blomster, joka lähimmäiskurssin käyneenä ymmärtää asian luotta- muksellisuuden. Kuuntelijaa kai- paavan ei tarvitse pelätä, että seu- raavassa kodissa reposteltaisiin edellisen käyntikohteen asioita.

“Monet kerääjät sanovat, että hei- dät otetaan hyvin vastaan etenkin tutuissa paikoissa.” Myös uusiin ko- teihin mennään mielellään. Jotkut haluavat tietää niistä kohteista, min- ne lahjoitukset menevät. Joskus tu- lee vähän kritiikkiä ulkomaille an- netun rahan paljoudesta. Osa tuo- totta palautuu kuitenkin omaan seu- rakuntaan, mistä ollaan tyytyväisiä.

Malli lapsuuskodista

Eila Blomster kertoo kotonaan ol- leen kymmenen lasta. Yhteisvastu- keräykseen äiti kuitenkin aina antoi rahaa. Niinpä oli helppoa itsekin ryhtyä kerääjäksi. Hän on iloinen esimerkiksi niiden vankilasta va- putuneiden puolesta, joille yhteis- vastuun tuotolla on pystytty tarjoa- maan asuntoja.

Pihlavassa listojen kanssa kulke-

”Anteliaisuus ei ole vähentynyt.”

vat kuuluvat pääasiassa ikäihmisiin, mutta Enäjärvellä mukana on nuo- rempaakin väkeä.

Odotettu kerääjä

Yhteisvastuukeräys toimitetaan tänäkin vuonna helmi-, maal- ja huhtikuussa. Tasavallan presidentti avaa tapahtuman juhlallisesti, joten ovelta ovelle kulkija tuskin ilmes- tyy kenenkään portaille yllätyksenä. Päinvastoin. Eila Blomster toteaa- kin saavansa kuulla, että “kyll’ mää oon sinnuu jo varronnukki!”

Aikaa riittää, joten kaikkein pa- himpiin sähin ei kenenkään tarvitse lähteä. Uusitalontien alkupääkin kerääjä pitää periaatteenaan, että ei mene kenenkään pihoihin liukaste-

Teksti Kristiina Ahtola
Kuva Tapio Seppälä

On tärkeää tarjota nuorille aikuisen tukea, kiittelee Eila Blomster tämän vuoden Yhteisvastuukeräystä.

Laivakuraattori tekee työtä henkilökunnan kanssa

Timo Simppula seilaa Merimieskirkon laivakuraattorina Turusta ja Helsingistä Tukholmaan.

“Laivakuraattori on laivan henkilökuntaa varten. Hän on heidän vierellään niin työssä kuin vapaa-ajallakin, seilaa heidän kanssaan”, kertoo laivakuraattorin työtä Viking Linellä tekevä pastori Timo Simppula.

Merimieskirkko on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon yksi palvelujärjestö. Se on liikkeellä olevien ihmisten kirkko. Merimieskirkko toimii ulkomailla merenkulkijoita, rekkakuskeja, suomalaisia siirtolaisia, turisteja ja au-paireja varten. Suomessa on myös toimipisteitä pitkin rannikkoa, joissa palvelevat pääsääntöisesti merimiehiä.

Laivakuraattoritoimintaa tehdään Suomen lipun alla kulkevilla aluksilla; Siljalla ja Viking Linellä sekä rahtilaivoilla ja jäänmurtaajilla.

Helpottaakseen laivakuraattorien työtaakkaa, merimieskirkko on ryhtynyt järjestämään periodilaivakuraattorikoulutusta. Kurssin käyneet sitoutuvat työskentelemään laivoissa viikon jaksoissa oman varsinaisen työnsä ohessa muutaman kerran vuodessa.

Henkilökuntaa varten

Laivakuraattorin työvuoro laivalla kestää maanantaista perjantaihin. Timo Simppula on sopeutunut hyvin raskaaseen työhön, mutta kertoo viikon loman maissa olevan tarpeen jo univelkojen takia.

“Ensimmäinen työpäiväni laivalla alkaa esittäytymällä aluksen henkilökunnalle. Käyn myös tervehtimässä laivan kapteenia. Sen jälkeen saan purserilta hytin ja emännältä varustamon vaatteet. Siitä alkaen työni, joka on ihmisten kohtaamista työssä ja vapaa-ajalla.”

Laivakuraattori on laivassa henkilökuntaa varten. Matkustajat eivät välttämättä edes tunnista työpukuista merimieskirkon työntekijää.

Merimieskirkko on liikkeellä olevien ihmisten kirkko. Suomen ja Ruotsin välisessä liikenteessä merimieskirkko palvelee lähinnä laivan henkilökuntaa.

Tiskausta, petausta ja maalausta

Laivakuraattorilla ei ole vastaanottohuonetta ja -aikoja. He menevät itse

ihmistä vastaan tekemällä työtä heidän rinnallaan.

“Tiskaan, petaan hyttejä. Saatan mennä konehuoneeseen apuriksi tai auttamaan leikkittäviä kasvoma-

lauksissa. Myös laivan komentosillalla käyn seuraamassa laivan ohjaamista.”

Kysymyksessä ei ole mikään tuhat-taituri, joka hallitsee työn kuin työn loistavasti. Idea on se, että yhdessä työtä tehdessä tutustutaan luontevasti, keskustellaan ja sielunhoito tapahtuu siinä sivussa.

Aina ei synny syvällisiä keskusteluja. Timo Simppulan mielestä laivakuraattorin vierelläolo voi kuitenkin viestittää työntekijälle sitä, että hänen arkinen, raskas työnsä on tärkeää ja hän itse on arvokas.

Puhuminen helpottaa

Viikko laivalla seilaamassa edestakaisin Tukholman ja Turun tai Tukholman ja Helsingin väliä on jo itsessään raskasta ja stressaavaa. Oman elämän huolia ei pääse laivalla pakoon, eikä työtoverille voi surujaan aina purkaa.

“Henkilökohtaiset murheet häiritsevät työhön keskittymistä. Vastuullisissa tehtävissä olevien työvirheet voivat olla jopa kohtalokkaita. Siksi on hyvä, että laivalla on joku ulkopuolinen, jolle voi luottamuksellisesti kertoa asioitaan ja saada siten helpotusta oloonsa.”

Kiireisen työn lomassa eivät keskustelut aina onnistu. Yhdessä paistitun työpäivän jälkeen, juttelu saattaa onnistua vasta vapaa-ajalla ja pikkutunneilla.

Vieraana laivassa

Laivakuraattorit ovat laivassa vieraina eivätkä isäntinä. Työtä tehdään henkilökunnan ehdoilla.

Viime syksynä Timo Simppula oli töissä kuudessa eri laivassa yhteensä seitsemän kertaa. Työviikon aikana yksi laivakuraattori ei ehdi eikä jaksakaan kohdata koko laivan henkilökuntaa, noin 400 ihmistä. Hän pitää työtä kuitenkin haasteellisenä.

“Työni on antoisaa ja vaihtelevaa. Siinä ei tarvita rooleja, jotka sitoivat ja kahlitsisivat, vaan voin käyttää omaa persoonaani. Vaikka työ on myös raskasta, saan olla siinä lähellä ihmistä.”

Johanna Keltto

PORIN MERIMIESKIRKKOTYÖ

Vireä toiminta odottaa uusia osallistujia

Merimieskirkkotyö alkoi Porissa jo vuonna 1882 rouva Maria Selinin toimesta.

Nykyisin toimintaan kuuluu tiistaisin pidettävä merimieskirkkopiiri Olotuvalla palvelukeskuksen 5. kerroksessa klo 15.15 - 17.

Merimieskirkkopiiriläiset osallistuvat myös myyjäisiin ja järjestävät

kaksi kertaa vuodessa merimieskirkkopiiriä ja erityiset juhlat tammi-kuussa ja syyskuussa.

Jätkäat piiriläiset kokoavat joulun alla merimiehille joulupaketteja, jotka sitten Helsingistä välitetään eteenpäin.

Aino Ekko, työn maallikkovetäjä, kertoo että joskus tehdään myös retkiä naapuriseurakuntien vastaaviin piireihin ja Mäntyluodon saksalaisen merimieskotiin.

Hän toivoo yhdessä muiden piiriläisten kanssa, että merimieskirkkotyö alkaisi innostaa uusia ihmisiä.

Myös merenkulkijoiden omaiset olisivat piiriin tervetulleita, he voisivat tuoda tuoreita terveisiä meriltä.

Aino Ekko
toivoo lisää väkeä
merimieskirkkopiiriin.

KIRKKO sanomat

Julkaisija:
Porin ev.lut.seurakunnat
Päätoimittaja:
Kari Erkkola
Toimitussihteeri:
Maija-Leena Seppälä

Toimitusneuvosto:
Porin seurakuntien tiedotustoimikunta
Osoite: Hallituskatu 9 b,
PL 122, 28101 Pori
Puh. 6238 715

Ilmoitusmyynti: 016-515 061

Ilmoitushinta: 5,00 + alv
Taitto: Väylä-Mediat Oy
Kustantaja: Kirkko-Mediat Oy

Yksityistilaus: 25 mk vuosikerta
Painatus: Loimaan Kirjapaino Oy
Jakelu: Porin Jakelukeskus
ja posti (Ahlainen)
Seuraava numero: 07.03.98